

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

Παραπονούμεθα ἐν Ἑλλάδι ὅτι δὲν ἔχομεν κόμματα ἀρχῶν, ἀλλὰ κόμματα προσώπων· ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία διαφορὰ μεταξὺ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης κυβερνήσεως. Καὶ ὅταν **πίπτῃ ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου**, δὲν εἶναι ὑπερβολὴ εἰπόμεν ὅτι ἐν τῷ τόπῳ **τελεῖται ἐπανάστασις**, τῆς ὁποίας οὔτε ὠχρὰν ιδέαν ἔχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁπόταν ἔχῃ μεταβολὴν κυβερνητικὴν, ὁπόταν πίπτωσιν οἱ φιλελεύθεροι καὶ ἔρχονται οἱ συντηρητικοί, ἢ ἀποσύρῳνται αὐτοὶ καὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξουσίαν οἱ πρῶτοι. Καὶ διατί νὰ αἰσθανθῶσι τὴν πρόσψαυσιν αὐρᾶς ἐπαναστατικῆς εἰς τὴν τοιαύτην διαδοχὴν τῶν κομμάτων; Μήπως μεταβάλλονται αἱ ἀρχαὶ τῆς διοικήσεως; Ἡ διοίκησις ἐκεῖ εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς κυβερνήσεως. Μήπως μεταβάλλεται ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική; Αὐτὴ πάντοτε ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς Ἀγγλίας. Φιλελεύθεροι ἐκυβέρνησαν κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον καὶ συντηρητικοὶ κατὰ τὸν ῥωσσοτουρκικόν. Ἀμφότεροι ἠκολούθησαν τὴν πολιτικὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως. Ἄς ἐπρόκειτο περὶ Αἰγύπτου ἢ περὶ Ἰνδιῶν· ἐκάτερον τῶν κομμάτων θὰ ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Μόνη διαφορὰ, ὅταν κυβερνῶσιν οἱ μὲν ἢ οἱ δὲ εἶναι περὶ τὴν εἰσαγωγὴν νομοσχεδίων, τῶν ὁποίων, καὶ αὐτῶν πολλάκις τὰ πλεον ἐλευθεριάζοντα κυροῦνται ἐνίοτε ἐπὶ συντηρητικῶν καὶ τὰ μᾶλλον φορολογικὰ ἐπὶ φιλελευθέρων.

Ἄλλ' ὁ κ. Κουμουνδούρος, τὸν ὁποῖον μέμφονται ὡς μὴ ἔχοντα ἰδίαν ἀρχὰς, ἔχει ἀπ' ἐναντίας ἰδιοτελεστάτας, καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως· χαράττει τὸσον βαθέως τὴν σφραγίδα τῆς πρωτοτυπίας του, ὥστε οὐδεμίαν σύγχυσις δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ τοῦ συστήματος ἄλλου, ὡς οὐδεμίαν σύγχυσις, οὔτε πόρρωθεν οὔτ' ἐγγύθεν, δυνατόν νὰ συμβῇ μεταξὺ νομίσματος φέροντος τὴν προτομὴν βασιλέως τὸσον φιλοπάτριδος καὶ φιλοπόλιδος, βασιλέως, ἐργαζομένου καὶ πονοῦντος τὸν τόπον, τὸν

διατρέφοντα καὶ τιμῶντα αὐτόν, οἷος ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου, καὶ ἐνὸς ἑλληνικοῦ φράγκου, ἀποτυποῦντος τὸν ἡμέτερον Γεώργιον.

Δὲν γνωρίζομεν πολιτικὸν τόσῳ **δυνατὸν** ὅχι ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' οὐδ' ἐν Εὐρώπῃ ἀκόμη, ὡς τὸν κ. Κουμουνδούρον. Νομίζετε ὅτι ἡ Γερμανία θὰ αἰσθανθῇ τόσον τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποχώρησιν τοῦ Βίσμארκ, ὅσον αἰσθάνεται ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας καθόδον τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ; Καὶ ὅμως ἐκεῖνος ὀνομάζεται σιδηροῦς πρίγκιψ καὶ τὸν ἡμέτερον τὸν ἀποκαλοῦσι γλυκύτατον. Τί πλάνη!

Ὁ Γλυκύτατος ἔχει δύναμιν δέκα πρωθυπουργῶν τῆς Εὐρώπης, ἐκ τῆς τάξεως τῶν μοχθηροτέρων καὶ πανουργοτέρων· ὁ Γλυκύτατος ἔχει μελετήσῃ τὸν **Πρίγκιπα** τοῦ Μακιαβέλη, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἢ ἂν δὲν τὸν ἔχει μελετήσῃ, τὸν ἔχει μαντεύσει τόσον καλὰ, ὥστε εἰς τὰ γηρατεῖά του καὶ μακρὰν τῆς πρωθυπουργικῆς τύρβης, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ γίνῃ ἀναχωρητὴς καὶ παρεδίδετο εἰς τὴν συγγραφὴν, θὰ ἔγραφεν ἀπαράλλακτον **Ἀντιπρίγκιπα**, προωρισμένον εἰς τὴν κυβερνητικὴν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ μὲν νεωτέρα κριτικὴ, οἷα συνεκεντρώθη ἐν τῷ νεωτάτῳ περὶ Μακιαβέλη συγγράμματι τοῦ συμπολίτου αὐτοῦ καθηγητοῦ Villari, ἀρχεται δικαιολογοῦσα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σχολῆς τοῦ **Διαιρεῖ καὶ Βασίλευς**, δικαιολογοῦσα αὐτόν ὅχι ψυχολογικῶς, ἀλλ' ἱστορικῶς, ὅχι ἐξ ὑποκειμένου, ἀλλ' ἐξ ἀντικειμένου. Ἡ Ἰταλία τοῦ **ΙΣΤ'** αἰῶνος ἦτο τόσον διεφθαρμένη, ὥστε πᾶσα δημοτικὴ κυβερνήσις, ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐρειδομένη θὰ προῆγε τὴν διαφθορὰν αὐτὴν καὶ θὰ ἐπετάχυνε τὴν παραλυσίαν, ὡς ἡ προσθήκη πλείονος πυρᾶς ἐπιταχύνει τὴν ζέσιν τοῦ ὕδατος. Ἡ δὲ ἰταλικωτάτη ψυχὴ τοῦ Μακιαβέλη ἀπέβλεπε πρὸς τὴν ἰδρυσιν κραταιοῦ ἰταλικοῦ κράτους καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιληφθῇ ἀλλέως τοῦ ὀνείρου τούτου ἢ ὑπὸ τὸ κράτος μαστιγίου δεσπότη, μὴ ἐνοχλουμένου ἐν τῇ δράσει καὶ τῷ σκοπῷ του ὑπὸ εὐγενῶν ἰδεῶν καὶ ἠθικῶν αἰσθημάτων, ἐκ τοῦ φυχράματος τῆς οἰκογενείας τῶν Βοργιών ἢ τῆς οἰκογενείας τῶν Μεδίκων. Χάριν τόσῳ μεγάλῃς ιδέας

καὶ ἐν μέσῳ τῆς σπέρξης ἀτμοσφαιρῆς, ἥτις ἐκύκλου τὴν Ἰταλίαν τοῦ καίρου ἐκείνου, ὁ Μακιαβέλης ἐχώρισε παντελῶς τὴν πολιτικὴν ἀπὸ τῆς ἠθικῆς καὶ διετύπωσεν ὡς ἠθικὰ παραγγέλματα ὅσα ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον βδελύσσεται καὶ ἀποτροπιάζεται, παραστήσας αὐτὴν τὴν ἀρετὴν ἐν δεδομέναις περιστάσεσιν ὡς κακίαν.

Τί ἄλλο πράττει ὁ Κουμουνδούρος ἀνερχόμενος ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν;

Βεβαίως ἐν Ἑλλάδι ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ δὲν εἶναι τὰ μαγδεβουργικὰ, ἡμισφαίρια, τὰ ὅποια οὐδεμία δύναμις κατωτέρα τῆς θλίψεως τοῦ ἀέρος ἰσχύει νὰ διαχωρίσῃ. Ἀλλ' ἐπὶ Κουμουνδούρου τὰ ἡμισφαίρια αὐτὰ ἀποκαθίστανται οἱ δύο πόλοι, καὶ ἂν ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν συνάφεια, ὑπάρχει καὶ μεταξὺ ἐκείνων, ὅταν ἐν Ἑλλάδι κυβερνᾷ ὁ ἐκ Μεσσηνίας Μακιαβέλης.

Ἀνατρέψατε τοὺς ὅρους παντὸς ἐγχειριδίου τῆς ἠθικῆς καὶ ἔχετε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κουμουνδούρου. Ἀφαιρέσατε ἀπὸ τοῦ Δεκαλόγου ὅλα τὰ ἀρνητικὰ **ΜΗ** καὶ ἔχετε τὸν πρωθυπουργικὸν Δεκάλογον, εἰς ὃν καὶ μόνον ὁμνύει πίστιν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πρὸ ὀλίγου ἀκόμα πλειοψηφοῦντος ἐν Ἑλλάδι κόμματος. Καταστρέψατε πᾶσαν ἀρχὴν κυβερνήσεως καὶ ἔχετε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Γλυκυτάτου.

Οὐχὶ ὁ Βασιλεὺς, ἀλλ' ὁ Κουμουνδούρος, ἐρχόμενος πρωθυπουργὸς, βασιλεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ. Ἐξαντλεῖ ὅλας τὰς ἀτομικὰς ὠφελείας τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀρυσθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως δι' ἐαυτὸν καὶ τοὺς φίλους του, καὶ δι' ἐνὸς ἐπειτα λακτίσματος ἀφίνει τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν τύχην τῆς. Ὡσανεὶ ἦτο ἡ κυβέρνησις μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐρωμένων τοῦ Σουλτάνου, περὶ ἧς λαμβάνεται φροντίς τὴν ὥραν τῆς ἡδυπαθείας καὶ ἥτις, παρερχομένη αὐτῆς τῆς ὥρας, ρίπτεται εἰς τοὺς ἀποθέτας.

Λάβετε ὡς παράδειγμα τὸ ζήτημα τῶν συνόρων. Πῶς τὸ διεπραγματεύθη καὶ πῶς τὸ ἔλυσε. Δι' αὐτὸν δὲν ἦτο ζήτημα αὐξήσεως τῶν συνόρων, ζήτημα δικαίων τῆς Ἑλλάδος, ζήτημα δυνάμεως καὶ τιμῆς· ἀλλὰ ζήτημα καθαρῶς κουμουνδουρικόν. Τὰ τῆς διπλωματίας ἦλθαν ἀντίξοα· δὲν ἔδιδαν οὔτε Ἰωάννιννα, οὔτε Πρέβεζαν, οὔτε Ἐλασσῶνα. Νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον; Τίς γνωρίζει τὰς τύχας τοῦ πολέμου; Εἶναι πλοῖον ἐγκαταλιμπανόμενον χωρὶς πυξίδος εἰς τὸ ἄγνωστον τοῦ Ὁκεανοῦ. Νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν; Καὶ αὕτῃ εἶδος Ὁκεανοῦ, εἰς ὃν δύναται τις νὰ οὐριοδρομήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ναυαγῇ. Καὶ τὸ κυριώτερον ἦτο νὰ μὴ ναυαγῇ τὸ κόμμα. Καὶ ναυαγεῖ κατὰ Κουμουνδούρον τὸ κόμμα, οὐχὶ ὅταν ἀποδεικνύεται ἐπιβλαβὲς τῷ τόπῳ καὶ τῇ πατρίδι, ἀλλ' ὅποταν, χάνον τὴν πλειοψηφίαν, ἀναγκάζεται νὰ καιροφυλακτῇ μακρὰν τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐξουσίας. Ἐὰν ἐδέχετο αὐτὰ ποῦ τοῦ ἔδιδαν, αὐτὰ τὰ ὅποια πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐκήρυττεν ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Ἡ Βουλὴ δὲν θὰ συνεκαλεῖτο, αὐτὸς δὲν θὰ ἐπιπτεν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του θὰ προσηυξάνετο ἡ Ἑλλὰς κατὰ μίαν ἐπαρχίαν, ὁ Βασιλεὺς θὰ τοῦ ἔδιδε τὴν Διάλυσιν, θὰ μετεχειρίζετο ὅλα τὰ μέσα πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας, θὰ ἐπεσκέπτετο μὲ τὸν Βασιλέα τὴν Θεσσαλίαν, θὰ ἐκέρδιζε τὰ βώδια τοὺς Θεσσαλοὺς, καὶ θὰ ἔμενεν ἓνα ἢ δύο ἔτη ἀκόμα εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ὁ σκοπὸς τῆς κουμουνδουρικῆς κυβερνήσεως — ἡ εἰδικὴ ὠφέλεια τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν φίλων του — θὰ ἐτελεῖτο.

Τὸ αὐτὸ σύστημα, ὅπερ ἠκολούθησεν ἐν τῷ ζήτηματι αὐτῷ, ἀκολουθεῖ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν κυβέρνη-

σιν. Πᾶν πολιτικόν, κυβερνητικόν ἢ διοικητικόν ζήτημα, ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, παρουσιάζεται εἰς τὰ ὅμματα τοῦ πρωθυπουργοῦ ὡς μῆλον, ὅπερ διαιρεῖται εἰς τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν οὐσίαν. Ἡ οὐσία, εἶνε τοῦ Κουμουνδούρου. Ὁ φλοιὸς, εἶναι τῆς Ἑλλάδος· ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ζητήματα, καθ' ἃ πρέπει νὰ φαγῶθῃ τὸ μῆλον μὲ τὸν φλοιὸν του.

Παρουσιάζεται ζήτημα σιδηροδρόμων. Ἀμέσως γίνεται ἡ διαίρεσις· ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς, αἱ ὁδοὶ ἄς θ' ἀκολουθήσῃ, αἱ ἐγγυήσεις τοῦ ἐργολάβου, οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους προτείνει, ἡ σκέψις ἂν ἢ δι' ἐταιριῶν κατασκευῇ εἶναι προτιμωτέρα ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὰ μεγάλα σιδηροδρομικὰ ζητήματα, τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Γαλλίαν, ὅλα αὐτὰ εἶναι ὁ φλοιὸς τοῦ μῆλου· τὸ οὐσιώδες εἶναι τίς συνιστᾷ τὸν Πολιακῶφ, ποίους ἔχει φίλους, τί ὑπόσχεται καὶ τί δίδει. Ἄν αἱ ἀπορίαι αὐταὶ λυθῶσιν ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ συμφέροντος, ὁ Ἑβραῖος Πολιακῶφ, τὸ φόβητρον τῆς Ῥωσσίας, ὁ κατασκευαστὴς σιδηροδρόμων δι' ἓνα καὶ μόνον χειμῶνα, ὡς οἱ κατασκευασταὶ χαρτίνων φοκόλων διὰ μίαν καὶ μόνην πρωίαν, θὰ κηρυχθῇ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο, ἡ ἀστυνομία — τὸ μέγα αὐτὸ ὄνομα, ὅπερ εἰς τὰ ὅμματα μερικῶν δημοσιολόγων εἶναι τὸ ὄνομα τῆς καθόλου κυβερνητικῆς ἐπιστήμης, ὡς παρὰ τῷ Πολιτειολόγῳ Mohl — ἀποστενοῦται εἰς τὸν ῥυπαρὸν κύκλον τοῦ δι' αὐτῆς πλουτισμοῦ ἐξ ὑπαστυνόμων, ὁκτῶ βοηθῶν, καὶ διακοσίων κλητῆρων. Ἐκέρδιζε φορολογῶν τὰ χαρτοπαίγνια, τὰ πορνοστάσια, τοὺς κρεοπώλας, τοὺς ὀψοπώλας, καὶ εἴτι ἄλλο, ὁ δεῖνα ὑπαστυνόμος δι-σχήλια φράγκα τὸν μῆνα; Ὁ κ. Κουμουνδούρος εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν του. Λαμπροὶ ἄνθρωποι! Καὶ λαμπρότερος αὐτὸς ὅστις τοὺς διώρισεν. Ἀδιάφορον τί ὑποφέρει ἡ πόλις, τί οἱ πολῖται, τί τάξεις ὁλόκληροί τῆς κοινωνίας, πόσα κακουργήματα ὑπὸ τοιαύτην ἀστυνομίαν γεννῶνται, ὡς ὠρία κάμπης ἐπὶ τῆς κορυφῆς πεύκης.

Ὁ τελωνιακὸς κλάδος! Πρὸς τί ἐτέθησαν οἱ εἰσαγωγικοὶ δασμοί, οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς βανχυσωτέρους καὶ ἀδικωτέρους ὅλων τῶν φόρων, τοὺς λεγομένους ἐμμέσους; Οἱ δασμοί, οἵτινες μᾶς κάμνουν ν' ἀγοράζωμεν τὸ πρᾶγμα εἰς πενταπλασίαν τιμὴν ἀφ' ὅ,τι πωλεῖται ἐν Βιέννῃ ἢ ἐν Βρυξέλλαις; Οἱ δασμοὶ οἵτινες κατέστησαν τὸν βίον ἐν Ἀθήναις ἀκριβώτερον τοῦ ἐν Παρισίοις; Διὰ νὰ φέρωσι προσόδους εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ νὰ μὴν ἀναγκάζηται νὰ χρεωκοπῇ διὰ δανείων! Αὐτὸ τὸ λέτε σεῖς; ὁ Κουμουνδούρος ὅμως δὲν τὸ λέγει· αὐτὸς, δὲν δίδει λεπτὸ διὰ τὰς δημοσίας προσόδους, ἐφ' ὅσον χρησιμεύουν αὐταὶ πρὸς δημοσίους σκοποὺς. Αὐτοὶ οἱ σκοποὶ εἶναι παρὰ πολὺ ἀφηρημένοι διὰ τὸν κ. Κουμουνδούρον. Τὸ συγκεκριμένον δι' αὐτὸν εἶναι τίμπορουν νὰ ὠφεληθῶσι τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἡ τελωνιακὴ ὑπηρεσία. Τίμπορεῖ νὰ κερδίσῃ ὁ τελωνοπατριάρχης Κάβας, τί ὁ κ. Δαμιανὸς τοῦ Πειραιῶς, τί ὁ δεῖνα δέκαρχος καὶ ὁ ἄλλος πένταρχος. Ἐχει βλέπετε καὶ ὁ Κουμουνδούρος τοὺς πτωχοὺς του, ὡς ἔχουν τοιοῦτους οἱ ἐφημέριοι τῶν ἐνοριῶν, μάλιστα παρὰ τοῖς καθολικοῖς. Πρέπει οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόμματος νὰ τρῶνε, ἄλλως οὔτε κόμμα, οὔτε κομματάρχης ὑπάρχει.

Τὸ Πανεπιστήμιον! Τί εἶναι τὸ Πανεπιστήμιον; Σύλλογος ἢ Ἀκαδημία σοφῶν, καλλιεργούντων τὰς Ἐπιστή-

μας ἐν Ἑλλάδι, τὰς τε ἀφηρημένους καὶ τὰς θετικὰς, καὶ μορφούντων ἐπιστήμονας εἰς ἄμεσον ἐρχομένους σχέ- σιν μετὰ τῆς κοινωνίας. Ἀφέλετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν τὴν σοφίαν, καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ μισθοδοτῆτε ἀ- σόφους ὄντας; τὸ μεταβάλλετε ἀμέσως εἰς σφηκιὰν ἀπα- τεώνων, λαμβανόντων χρήμα καὶ τιμὰς καὶ ἀποδιδόντων ἀμάθειαν καὶ ἀπάτην. Οἱ ὑπ' αὐτῶν διδασκόμενοι γί- νονται ἄλλοι ἀπατεῶνες, οἵτινες θὰ σᾶς πωλήσουν ἡ- μιμάθειαν, θὰ σᾶς κάμουν νὰ χάσετε τὴν δίκην σας, ν' ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενὴς σας, καὶ θὰ συντελέσουν ἐν γένει εἰς τὴν πλάσιν διανοητικῆς ἀτμοσφαίρας τοιαύτης, ἐν ἣ μόνον κτήνη καὶ ἡλίθιοι δύνανται νὰ τρέφονται καὶ πα- χύνονται. Διὰ τὸν κ. Κουμουνδούρου, ὅστις ἐν τῇ κυβερ- νήσει ἐρχόμενος μεταβάλλεται εἰς ἀρχιμύστην τῆς Ἐπι- στήμης, ἡ ἀνωτέρω περὶ Πανεπιστημίου ἐκτεθεῖσα θεω- ρία ἀφορᾷ πράγματι τὸ μέρος τῆς ἐπιστήμης τὸ ἀφορῶν τὸ ἔθνος· ἀλλ' ἡ ἐρατεινὴ Ἐπιστήμη ἔχει καὶ μίαν ἄλλην πλευρὰν πολὺ χαρίεσσαν, ἥτις παρέχει οὐσιαστι- κωτάτην τροφήν εἰς ἀνθρώπους τοῦ κόμματος· αὐτὴν λοιπὸν τὴν πλευρὰν καλλιεργεῖ, ἀδιαφορῶν περὶ τῆς ἄλ- λης, καὶ διορίζει ἄρα κρεοπώλας ἵνα διδάξουν τὴν ἐπο- χὴν τῆς Ἀναγεννήσεως, διότι οἱ κρεοπῶλαι αὐτοὶ ἐκ- πληροῦν μίαν ἀνάγκην τοῦ κόμματος.

Βλέπετε ὅτι ἡ ἀνοδος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κουμουν- δούρου, ἀνατρέποντος ὅλας τὰς παραδεδεγμένας ὡς ὀρθὰς ὑπὸ τῆς πείρας καὶ τῆς ἀντιλήψεως ὅλου τοῦ πεπολιτι- σμένου κόσμου θεωρίας, **ἀποτελεῖ ἐπανάστασιν**· καὶ ἡ διαδοχὴ λοιπὸν τοῦ Κουμουνδούρου ὑπ' ἄλλου κόμματος δέον ν' ἀποτελέσῃ **ἀντεπανάστασιν**. Ὑπὸ ταύτην ἄρα τὴν ἀντεπαναστατικὴν σημασίαν ἐρμηνεύομεν τὴν ἐ- πελθοῦσαν κυβερνητικὴν μεταβολὴν καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἐννοίαν θέλομεν γράφει ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ.

Καλιβάν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ—ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ

(Ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς νέας Κυβερνήσεως.)

Ἐν τῇ ἀποκολοκυνθωθείσῃ κεφαλῇ τοῦ πρώην πρωθυ- πουργοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χωρέσουν αἱ δύο αὐταὶ λέξεις. Πῶς εἶνε δυνατόν, λέγει, νὰ συνταυτισθῶσι δύο ἀντίθετα, δύο ἄσχετα, δύο ἀνακόλουθα. Ἡ οἰκονομίαν ἡ προπαρασκευάς. Ἡ Ἰακωβάτος ἡ Μπούμπουλης. Ἰα- κωβάτος θὰ εἰπῇ οἰκονομίαι, εἰρήνη ἀπόλυτος, καθιστὸ καὶ ὕπνο, ἡ μὲ φαγί ἡ καὶ χωρὶς φαγί. Μπούμπουλης πάλιν θὰ εἰπῇ προπαρασκευαί, πόλεμος, χαλασμός κό- σμου, ὅλα θάλασσα, τροφή, ἡδυπάθεια, ζεῦκι. Ἀλλὰ καὶ ὁ τὸν κοινότατον νοῦς κεκτημένος πῶς δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀτάσθαλον, τὴν ἄσωτον, τὴν διεφθαρ- μένην αὐτὴν σκέψιν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ;

Μήπως ὁ ἐπιχειρῶν νὰ περιστείλῃ τὸν παρὰ πολὺ ἐκ- ταθέντα προϋπολογισμόν χάνει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προ- παρσκευασθῇ; Τὸ νὰ ὑπάρχωσι λοιπὸν ὅλα τὰ γραφεῖα γεμάτα ἀπὸ ὑπάλληλους εἶνε σχέδιον προπαρασκευῆς; Τὸ νὰ κουβαλῇ καὶ νὰ χαλᾷ καὶ νὰ διορθῶνῃ, καὶ νὰ ξαναχαλᾷ καὶ νὰ ξαναδιορθῶνῃ βάρκας ὁ κ. Μπούμπου- λης εἶνε σχέδιον προπαρασκευῶν; Τὸ νὰ κάθηνται ἐν Ἀ- θήναις ὑπάλληλοι διπλωματικοὶ ἀνήκοντες εἰς τὰ ἐν τῷ

ἐξωτερικῷ διπλωματικῷ γραφεῖα εἶνε σχέδιον προπαρα- σκευῶν; Τὸ νὰ κάθηνται ἐν Ἀθήναις προσκεκολλημένοι καὶ ἀπροσκόλλητοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶνε σχέδιον προπαρασκευῶν; Ἐντροπή σας νὰ θέλετε καὶ καλὰ νὰ πείσητε τοὺς ἄλλους ὅτι αἱ οἰκονομίαι δὲν συμ- βιβάζονται μὲ τὰς προπαρασκευάς.

Εἶπατε μᾶλλον ὅτι ἐσυνειθίσατε εἰς τὴν ἄσωτείαν, εἰς τὸ πλημμύρισμα, εἰς τὸ νὰ τὰ κάμνετε ὅλα θάλασσα. Αἱ οἰκονομίαι καὶ αἱ προπαρασκευαί εἶνε λέξεις σχετικῶ- ταται καὶ συμπληρωτικαὶ ἑκατέρων.

Τότε ἴσα ἴσα αἱ προπαρασκευαί θὰ πραγματοποιηθῶσι, θὰ παρασταθῶσι διὰ πραγμάτων καὶ ὄχι διὰ τῶν μπου- μπουνισμένων σχεδίων τοῦ μπουμπουνισμένου Μπού- μπουλη, ὅταν γείνωσιν ἐκτεταμέναι οἰκονομίαι κατὰ βά-θος, πλάτος καὶ μῆκος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀλλὰ δὲν σᾶς συνέφερε τοῦτο, κύριοι πεσμένοι, διότι ἐχρησίμευσεν ὡς στερεὸν βάθρον, ἐφ' οὗ ἐστηρίζατε τὴν πλειοψηφίαν μὲ ὅλον τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς. Εἰς ὑπάλληλος ἰσοβάρει μὲ ἓνα βουλευτὴν καὶ διὰ νὰ παραστήσητε εἰς τὰ ὄμματα τοῦ λαοῦ ὡς μετὰ τι- μιότητος γενόμενον τὸν καταρτισμὸν τῆς πλειοψηφίας σας ἐκηρύξατε ὅτι αἱ οἰκονομίαι καὶ προπαρασκευαί δὲν συμβιβάζονται διὰ νὰ συμβιβασθῇ ὁ ἀσυμβίβαστος συμ- βιβασμός Ἑλλάδος τε καὶ Τουρκίας.

Παύσατε λοιπὸν πλέον νὰ καταδικάζετε τὰς οἰκονο- μίας, διότι ὁ λαὸς ἐνεκα τῆς σπατάλης κατέστη πτωχός.

Ζητεῖ παρὰ τῆς νέας κυβερνήσεως νὰ ἀποδοθῶσιν αὐτῷ αἱ χεῖρες, ὧν ἐστερήθη ἐπὶ τόσους μῆνας ἡ γεωργία. Οἱ πλημμυρίσαντες τὰ γραφεῖα ὑπάλληλοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ ἄροτρον, καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα νὰ διατε- θῶσιν ὑπὲρ τῶν προπαρασκευῶν. Τοῦτο ζητεῖ ὁ λαός, καὶ τοῦτο ἡ νέα κυβέρνησις ὑπόσχεται.

Θὰ τὸ ἐκτελέσῃ;

Ἐν γούνασι βουλῆς κεῖται.

Ἡ βουλὴ, ἡ κρατοῦσα δηλαδὴ μερίς θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος καὶ ἀρχὴν ἀρί- στην ἔκαμεν ἤδη ὁ δημοκρατικὸς βουλευτὴς Βώλου κ. **Γ. Φιλάρετος**, ὀρκισθεὶς νὰ μὴ ὀμιλήσῃ εἰς τοὺς ὑ- πουργοὺς περὶ οὐδενὸς προσώπου. Οἱ ὑπουργοί, λέγει, πρέπει νὰ ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐαυ- τῶν προγράμματος, νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὶ τὰ πρόσωπα, νὰ καταργήσωσι περιττὰς θέσεις, νὰ δημιουργήσωσιν ἀναγκ- ασίας, καὶ τέλος ὅ,τι σχετίζεται πρὸς πρόσωπα καὶ ὄχι πρὸς γενικὰ ἐπαρχίας καὶ κράτους συμφέροντα, νὰ ἀφεθῇ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τῶν κκ. ὑπουργῶν, ἵνα οἱ βουλευταὶ ἔχωσι μετὰ ταῦτα τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγγεως τῶν ὑπουργικῶν πράξεων. Εὖγε, φίλτατε Φιλάρετε, ὁ- νόματι καὶ πράγματι. Μόνον διὰ τῆς ὥραίας αὐτῆς ἀρ- χῆς ἀποσώζεται ἀκέραιος ἡ **ὑπουργικὴ εὐθύνη** καὶ μόνον διὰ τῆς φιλαρέτου ταύτης ἀρχῆς στίλβει ἀμόλυν- τον ὡς πολύτιμος λίθος τὸ δημοκρατικώτατον δικαίωμα τῆς βουλῆς τοῦ νὰ ἐξελέγχῃ ἐπὶ πάντων τὰς ἐνεργείας τῶν ὑπουργῶν. Διότι, ἵνα εἴμεθα ἀναλυτικώτατοι, ὅταν σὺ, κύριε βουλευτὰ, ἔρχεσαι καὶ συνιστᾷς εἰς τὸν ὑπουρ- γὸν ἓνα ὑπάλληλον ὁποιονδήποτε, ποῖον δικαίωμα ἔχεις τότε νὰ ἐξελέγῃς τὸν ὑπουργόν, ἂν τυχὸν ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος ἀποδειχθῇ **Βελέντζας**; Παύομεν σήμερον.

Περμποκομμίτης.